

[Robert Mikkelsen.]

I mit Indlæg i denne Debat i Gaar udtalte jeg, at Domstolene temmelig sjældent var gaaet over 4 Aars Grænsen og temmelig ofte havde fundet de formildende Omstændigheder, der er Forudsætning for en mildere Straf, men jeg gik ud fra som en Selvfølge, at naar Straffen var blevet ansat til under 4 Aar, havde Domstolene ogsaa haft de formildende Omstændigheder for sig, og saa var der lovligt Grundlag for de Domme, der blev afsagt. Den højtærede Justitsminister synes at have en anden Mening, og jeg kan i denne Forbindelse sige, at naar den højtærede Justitsminister fra dette Tings Talerstol udtaler en saadan Mening om, hvordan danske Domstole har dømt, kan man ikke forundre sig over, at der er opstaaet en Tillidskrise for dansk Retsvæsen.

Denne Tillidskrise har vel sin Oprindelse i Besættelsesaarene, da de danske Domstole blev misbrugt og lod sig misbruge til at afsige Domme og Kendelser efter grundlovsstridige Lovbestemmelser, der var vedtaget i positiv tysk Interesse, og det var derfor paa Tale, dengang den nugældende Lov om Straf for Landsforræderi blev behandlet her første Gang, at fritage de ordinære Domstole for at behandle disse Sager. Man burde maaske have gjort det. Havde man gjort det, var man blevet fritaget for nu at høre Regeringens Justitsminister her i Folketinget udtale, at danske Domstole i vidt Omfang dømmes i Strid med en gældende Lovs Ord.

For et Par Maaneder siden forelagde den højtærede Justitsminister her i Folketinget et Lovforslag, som havde det tydelige Formaal at skaffe Hjemmel for Frigivelse af ca. 2 000 internerede Landsforrædere. Dette Lovforslag blev ikke til noget, det blev ikke blot tilnærmelsesvis gennemført i den Form, hvori det blev fremsat. Loven fik et ganske andet Indhold. Nu behandler vi et nyt Forslag fra den samme højtærede Justitsminister, som i Realiteten gaar ud paa Frigivelse af ca. 7 000 dømte og internerede Landsforrædere. Det er disse Forslag, disse Handlinger fra den højtærede Justitsminister, som er Baggrunden for de Angreb, der bliver rettet imod ham og imod hans Indstilling over for disse Folk. Jeg kan heller ikke se andet, end at en væsentlig Del af Baggrunden for den Tillidskrise, vort Retsvæsen er ude i, netop hidrører fra saadanne Dispositioner fra den højtærede Justitsministers Side, og denne Krise kommer den højtærede Justitsminister ikke ud over ved egne Erklæringer om,

at hans Administration følges af almindelig Tillid. Det var bedre at høre saadanne Erklæringer fra anden Side. Men jeg tror, at den højtærede Justitsminister maa ændre sin Opfattelse af disse Forhold adskilligt, før saadanne Erklæringer fra anden Side kan ventes i videre Udstrækning.

Til det ærede Medlem Hr. Hjermind vil jeg blot til sidst bemærke, at hverken jeg eller mit Parti har opfordret til de Strejker, der udbrød i sidste Uge i Forbindelse med Klagenberg-Dommen. Vi har taget Afstand fra de Kredse, som tog Initiativet ved den Lejlighed, og det er for øvrigt min Opfattelse, at disse Kredse staaer det ærede Medlem Hr. Hjermind og hans Parti nærmere, end de staaer mig og mit Parti, men noget bestemt herom ved jeg ikke. (*Hjermind*: Tager De ogsaa Afstand fra Strejkerne?). Jeg vil sige, at jeg betragter Strejker, der fandt Sted, som forstaaelige Reaktioner over for den Udvikling, Forholdene har taget paa en Række af disse Omraader. Jeg forstaaer den Utilfredshed, der har gjort sig gældende her, og jeg vil derfor ikke være med til at tage Afstand fra de Mennesker, der strejkede i sidste Uge i den Anledning; men jeg vil understrege dette over for de mange Bemærkninger, der kommer stadig væk i denne Henseende, at jeg og mit Parti intet som helst har haft med disse Strejker at gøre og ikke har taget Initiativet til dem, og vi har taget Afstand fra de Kredse, som har taget dette Initiativ.

Bertel Dahlgaard: Jeg takker den højtærede Justitsminister for hans Svar paa mine Bemærkninger vedrørende Københavns Politi. Jeg har set, at der er Blade i Dag, der skriver, at jeg har angrebet Politiet. Jeg har ikke rettet noget Angreb mod Politiet, men jeg har bedt den højtærede Justitsminister udtale sig om bestemte forefaldne Begivenheder, idet det forelaa for Offentligheden, at Sporvognstrafikken standse, efter at det af Myndighederne var meddelt, at Trafikken var genoptaget, og det meddeltes i alle københavnske Blade, at det skyldtes Tumulter omkring i Byen, og der blev i Bladene af navngivne Mænd givet bestemte Oplysninger om, at Politiet ikke mente at kunne gribe ind. Jeg mente, at det var tilstrækkeligt Grundlag for at bede Landets Justitsminister gøre Rede herfor, og jeg skal nu sige, at det glædede mig, at den højtærede Minister kan erklære, at der ikke fra Politiets Side er vist nogen Tilbageholdenhed med Hensyn til Opretholdelsen af Ordenen her i Byen. Efter